

การศึกษาของบาไฮ

หน้าปก [Cover]

การศึกษา ของบาไฮ

Bahá'í Education

จงพิจารณา
มนุษย์เป็นเหมือน
ที่อุดมด้วยมณีที่
ประเมินค่ามิได้

ศาสนาบาไฮ

Bahá'í Faith

การศึกษาของบาไฮ

หน้าชื่อเรื่อง

[Title Page]

การศึกษาของบาไฮ

[Bahá'í Education]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

[Thai Bahá'í Official Website]

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการโดย
น.พ.ธวัชชัย วิสุทธิมรรค (ธันวาคม 2563)
[Provisional Translation by
Dr. Tawatchai Wisoodthimark (December 2020)]

International Bahá'í Website
in English and other languages

ศาสนาบาไฮ

[Bahá'í Faith]

การศึกษาของบาไฮ

สารบัญ

[Table of Contents]

หน้าปก [Cover]	1
หน้าชื่อเรื่อง [Title Page].....	2
สารบัญ [Table of Contents]	3
การศึกษาของบาไฮ [Bahá'í Education]	4
1 ความสำคัญของการอบรมตั้งแต่เยาว์วัย [The importance of training from a young age]	5
2 ารอบรมสั่งสอนในครอบครัว [Training in the family].....	7
3 การอบรมสั่งสอนในสถานศึกษา [Training in Educational Institutions]	11
3.1 การอบรมศีลธรรมและอุปนิสัยใจคอ [Moral and character training]	11
3.2 ระเบียบวินัย [Discipline]	15
3.3 การให้กำลังใจเด็ก [Encouraging children].....	16
3.4 เรียนอ่านเขียนด้วยวิธีการละเล่น [Learn to read and write by playing] ...	17
3.5 เรียนด้วยการถามตอบ [Study by Q&A].....	18
3.6 ดนตรี [Music]	19
3.7 เรียนตามความถนัด [Study according to aptitude]	20
3.8 เรียนวิชาที่มีประโยชน์ [Study useful subjects].....	21
3.9 อิงกับคำสอนบาไฮ [Based on Bahá'í teachings].....	22
3.10 ความพยายามเป็นเลิศและความพอประมาณ [Striving for Excellence and Moderation].....	23
4 คุณสมบัติและบทบาทของครู [Qualifications and roles of teachers].....	26
5 โรงเรียน [Schools]	29
6 พ่อแม่และชุมชนต้องรับผิดชอบการศึกษาของเด็ก [Parents and Community are responsible for education of children]	33

การศึกษาของบาไฮ

[Bahá'í Education]

จงพิจารณามนุษย์เป็นเหมืองที่อุดมด้วยมณีที่ประเมิน
ค่ามิได้ การศึกษาเท่านั้นที่สามารถเปิดเผยขุมทรัพย์
ในเหมืองนี้ และช่วยให้มนุษยชาติสามารถได้รับ
ประโยชน์จากขุมทรัพย์นั้น ¹

พระบาฮาอุลลาห์

การอบรมและฝึกฝนเด็กเป็นหนึ่งในการกระทำที่มีกุศล
สูงสุดของมนุษยชาติ และถึงกรณาคฤณและ ความ
โปรดปรานของพระเจ้าทรงปราณีลงมา เพราะการศึกษา
คือรากฐานที่ขาดไม่ได้สำหรับความเป็นเลิศทั้งหมด
ของมนุษย์ และให้มนุษย์เพียรพยายามไปจนถึงยอด
สุดของความรุ่งโรจน์ ²

พระอับดุลบาฮา

เด็กๆ ที่ได้รับการฝึกฝนด้วยคำสอนที่ครอบคลุมโลก
ของพระบาฮาอุลลาห์ มีแต่จะเติบโตเป็นมนุษย์
เผ่าพันธุ์ใหม่ที่แท้จริง ³

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no.4

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no.55

³ Bahá'í Education, Compilation 1976, no.127

1

ความสำคัญของการอบรมตั้งแต่เยาว์วัย

[The importance of training from a young age]

จงรู้ไว้ว่าวิญญาณทุกดวงถอดแบบมาจากคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละดวงบริสุทธิ์และวิสุทธิ อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นแต่ละคนจะแปรเปลี่ยนไปตามคุณความดีหรือความเลวทรามที่พวกเขาสั่งสมในโลกนี้ ถึงแม้ว่าทุกชีวิตที่ดำรงอยู่ถูกสร้างขึ้นมาในธรรมชาติของตนให้อยู่ในตำแหน่งและระดับชั้นต่างๆ เพราะความสามารถทั้งหลายต่างกัน กระนั้นแต่ละบุคคลเกิดมาบริสุทธิ์และบริสุทธิ์ และจะมีมลทินก็หลังจากนั้น¹

พระอับดุลบาฮา

เด็กทุกคนเกิดมาบริสุทธิ์ แต่ก็มีศักยภาพที่จะเป็นแสงสว่างหรือความมืด เด็กจึงควรได้รับการอบรมศีลธรรมตั้งแต่อายุน้อย ก่อนที่จะเปื้อนมลทินจากความไร้ศีลธรรมที่อาจมีอยู่รอบตัวเขาในสังคม หากปล่อยให้เลยวัยรุ่นไปแล้วอาจจะสายเกินไป :

เด็กทุกคนมีศักยภาพที่จะเป็นแสงสว่าง หรือเป็นความมืดสามอย่างของโลกในเวลาเดียวกัน ดังนั้นปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาต้องถือว่ามี ความสำคัญอันดับแรก, ตั้งแต่วัยทารกเด็กต้องได้นมที่อกแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า และได้รับการอบรมเลี้ยงดูในอ้อมกอดแห่งความรู้ของพระองค์ เพื่อว่าเขาจะได้แผ่รัศมี เต็มโตในธรรม เปี่ยมไปด้วยปัญญาและวิชาความรู้ และมีลักษณะเฉพาะตัวของ กองทัพของทูตสวรรค์²

พระอับดุลบาฮา

เด็กเป็นดั่งต้นอ่อน จะเติบโตไปในหนทางใดก็ตามที่เจ้าฝึกฝน หากเจ้าเลี้ยงดูเด็กให้มีวาจาสัตย์ เมตตาและขอบธรรม ต้นอ่อนจะเติบโตตรง สดชื่นและอ่อน และจะงอกงาม, แต่ถ้าไม่ เมื่อนั้นโดยการฝึกฝนที่ผิด ต้นอ่อนจะเติบโตอย่างคดงอ บิดเบี้ยว และไม่มีหวังที่จะเปลี่ยนแปลง³

พระอับดุลบาฮา

¹ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p. 190

² *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 55

³ *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 85

การศึกษาของบาไฮ

อะไรก็ตามที่เด็กเรียนรู้ในระยะแรกของการพัฒนาการของตน จะเหลือร่องรอยอยู่กับเขาไปตลอดชีวิต และจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของเขา¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

เป็นเรื่องยากที่สุดที่จะสอนและขัดเกลาอุปนิสัยใจคอของบุคคลหนึ่งเมื่อวัยรุ่นผ่านไป ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่า เมื่อถึงเวลานั้น แม้จะพยายามทุกอย่างที่จะปรับเปลี่ยนแนวโน้มบางอย่างของเขาก็ไม่เกิดประโยชน์อันใด, เขาอาจปรับปรุงได้บ้างในวันนี้ แต่หลังจากไม่กี่วันผ่านไป เขาก็ล้มและหันกลับไปสู่สภาพที่ติดเป็นนิสัยและหนทางที่เคยชิน ดังนั้นในวัยเด็กแต่แรกนี่เองที่ต้องวางรากฐานที่มั่นคง ขณะที่กึ่งยังเขียวและอ่อน จะทำให้ตรงได้ง่าย²

พระอับดุลบาฮา

การฝึกฝนในมาตรฐานศีลธรรมและการปฏิบัติตนที่ดีสำคัญกว่าการเรียนตำรายิ่งนัก เด็กที่สะอาดสะอาด น่ายินดี อุปนิสัยใจคอดี ความประพฤติดี ถึงแม้ว่าจะโง่เขลา ก็เป็นที่พึงปรารถนากว่าเด็กที่หยาบคาย ไม่สะอาด พื้นฐานนิสัยร้าย และกระนั้นกลับมีความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้งในวิทยาศาสตร์และศิลปะทั้งหมด, เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คือ เด็กที่ปฏิบัติตนดี ถึงแม้ว่าจะโง่เขลา ก็เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ขณะที่เด็กที่พื้นฐานนิสัยร้ายและความประพฤติไม่ดี จะเสียคนและเป็นภัยต่อผู้อื่นถึงแม้ว่าเขาจะมีวิชา อย่างไรก็ตามหากเด็กได้รับการฝึกฝนให้ทั้งมีวิชาและเป็นคนดี ผลที่ได้คือแสงสว่างบนแสงสว่าง³

พระอับดุลบาฮา

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 111

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 40

³ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 78

2

ารอบรมสั่งสอนในครอบครัว

[Training in the family]

การที่ครุคนแรกของเด็กคือมารดาไม่ควรเป็นที่ตกใจ เพราะทารกจะ
หันเข้าหามารดาก่อนโดยเบื่องต้น¹

สภายุติธรรมสากล

ธรรมชาติกำหนดให้มารดาเป็นครุคนแรกของลูก เพราะมารดาคือผู้อุ้มท้อง
ให้นมลูก และเลี้ยงดูลูกน้อยตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิต ดังนั้นทารกจะหันเข้าหา
มารดาก่อนใคร ส่วนบทบาทของบิดาในการอบรมลูกจะตามมาทีหลังเมื่อลูก
เติบโตขึ้น :

เมื่อเด็กเกิดมา เธอ (มารดา) นี้เองคือผู้ที่ได้รับการประสาทโดย
พระเจ้าเป็นเจ้าด้วยน้ำนม ซึ่งเป็นอาหารชนิดแรกที้ออกแบบไว้
สำหรับทารก และที่มุ่งหมายไว้ถ้าเป็นไปได้คือ มารดาควรอยู่กับ
ทารกเพื่อฝึกฝนและช่วยพัฒนาการของลูกในช่วงวันและเดือนแรกๆ
ของชีวิต นี้ไม่ได้หมายความว่า บิดาไม่รัก ไม่อธิษฐานให้ หรือไม่
เอื้ออาทรทารก แต่เนื่องด้วยบิดามีความรับผิดชอบโดยเบื่องต้นใน
การหาเลี้ยงครอบครัว เวลาของบิดาที่จะอยู่กับลูกจึงจำกัดเป็น
ธรรมดา ขณะที่มารดาโดยปกติแล้วอยู่กับทารกอย่างใกล้ชิดใน
ช่วงเวลาที่ก่อร่างอย่างเข้มข้นนี้ ซึ่งทารกกำลังเติบโตและพัฒนา
อย่างรวดเร็วยิ่งกว่าเวลาอื่นใดอีกตลอดชีวิต เมื่อลูกมีอายุมากขึ้น
และพึ่งตนเองได้มากขึ้น ลักษณะความสัมพันธ์ของลูกกับมารดา
และบิดาจะปรับเปลี่ยนไป และบิดาสามารถมีบทบาทมากขึ้น²

สภายุติธรรมสากล

เด็กควรได้รับการฝึกฝนตั้งแต่วัยทารกโดยมารดาโดยตรง และฝึกฝนในอ้อม
อกของศาสนา เพื่อว่าแสงธรรมของศาสนาจะทำให้เด็กที่เป็นเสมือนต้นอ่อน
เติบโตสดชื่นและงดงาม และการอบรมทางศาสนานี้คือรากฐานที่จำเป็น
สำหรับการอบรมต่อมาทั้งหมด :

หากเด็กได้รับการฝึกฝนตั้งแต่วัยทารก เขาจะดื่มธาราใสแห่ง
วิญญาณและความรู้โดยการดูแลรักใคร่ของคนสวนที่วิสุทธิ เสมือน
ต้นอ่อนท่ามกลางลำธารไหลริน, แน่นอนว่าเขาจะรวบรวมรังสีที่เจิด
จ้าของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมไว้กับตัวเขาเอง และจะเติบโตสด

¹ Family Life, India 1982, p. 59

² Family Life, Compilation 2008, no. 73

ขึ้นและงดงามเสมอในสวนแห่งชีวิต โดยแสงสว่างและความร้อน
ของรังสีนั้น ¹

พระอับดุลบาฮา

เจ้าถามเกี่ยวกับการอบรมเด็ก เด็กเหล่านั้นซึ่งอยู่ใต้อ้อมไม้ชายคา
ของพฤษชาติวิสุทธิ ได้อย่างเข้ามาบนโลก ถูกเลี้ยงดูในเปลของ
ศาสนาและได้รับการหล่อเลี้ยงที่อกแห่งกรุณาธิคุณ เด็กดังกล่าว
ต้องได้รับการฝึกฝนทางจิตวิญญาณจากมารดาโดยตรงตั้งแต่
เริ่มต้น, นั่นคือมารดาต้องระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้า กล่าวถึงพระองค์
บอกเล่าความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ปลุกฝังความกลัวพระองค์ใน
เด็กอยู่เป็นประจำ เลี้ยงเด็กอย่างนุ่มนวลในหนทางแห่งการทะนุ
ถนอมและความสะอาดที่สุด, ดังนี้ตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิต เด็กทุกคน
จะสดชื่นโดยการโอบอุ้มมาเบาๆ ของความรักของพระผู้เป็นเจ้า และ
จะสิ้นด้วยความเบิกบานต่อกลิ่นหอมแห่งการนำทางสวรรค์ การ
เริ่มต้นของกระบวนการอยู่ที่นี่ นี่คือพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับที่เหลือ
ทั้งหมด ²

พระอับดุลบาฮา

เด็กที่ไม่ได้รับการอบรมมีแนวโน้มที่จะเติบโตสะเปะสะปะ ไม่รู้ผิดรู้ถูก และ
อาจถึงกับประพฤติดนเป็นที่น่าสนใจของผู้อื่นและสังคม ช่างเป็นความ
ทุกข์ทรมานเพียงใดที่ใครคนหนึ่งต้องดำรงชีวิตอยู่ในความอดสูเช่นนี้ เป็น
บาปเช่นไรที่พ่อแม่ทำกับลูกโดยการปล่อยปละละเลยไม่อบรมลูก :

การฝึกฝนอุปนิสัยใจคอของเผ่าพันธุ์มนุษย์เป็นหนึ่งในบทบัญญัติที่
มีน้ำหนักที่สุดของพระผู้เป็นเจ้า และอิทธิพลของการฝึกฝน
ดังกล่าวเหมือนกับอิทธิพลที่ดวงอาทิตย์มีต่อต้นไม้และผลไม้ เด็กๆ
ต้องได้รับการเฝ้าดู คุ้มครองและฝึกฝนอย่างรอบคอบที่สุด ความ
เป็นบิดามารดาที่แท้จริงและความปรานีของบิดามารดาอยู่ตรงนี้

ไม่เช่นนั้นแล้วเด็กๆ จะกลายเป็นวัชพืชที่เติบโตสะเปะสะปะ
กลายเป็นต้นไม้รกรกที่ถูกสาป ไม่รู้ถูกผิด แยกไม่ออกระหว่าง
คุณลักษณะที่สูงส่งสุดของมนุษย์กับคุณลักษณะทั้งหมดที่ใจดำ
และต่ำทราม พวกเขาจะถูกเลี้ยงดูให้อวดดี และจะเป็นที่ขังของ
พระผู้เป็นนายผู้ทรงอภิบาล ³

พระอับดุลบาฮา

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 55

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 76

³ Family Life, Compilation 2008, no. 56

การศึกษาของบาไฮ

ในสังคมที่ดิ้นรนทางเศรษฐกิจ มีแนวโน้มที่มารดาจะให้ความสำคัญกับการออกไปทำงานนอกบ้านหารายได้มากกว่า ไม่เลี้ยงดูลูกน้อยด้วยตัวเอง และส่งลูกไปยังสถานรับเลี้ยงเด็ก บิดามารดาอาจจะต้องจัดลำดับความสำคัญใหม่หากทราบสัจธรรมเกี่ยวกับเรื่องนี้ :

*มารดาคือครุคนแรกของลูก ในหนทางใดก็ตามที่มารดาเลี้ยงดูลูก ลูกก็จะเป็นเช่นนั้น และผลของการฝึกฝนครั้งแรกนั้นจะคงอยู่กับผู้นั้นไปตลอดชีวิต และยากที่สุดที่จะเปลี่ยนแปลง*¹

พระอับดุลบาฮา

*ตราบใดที่มารดาไม่ได้ฝึกฝนลูกๆ ของตน และเริ่มต้นพวกเขาในหนทางที่เหมาะสม การฝึกฝนที่พวกเขาจะได้รับภายหลังจะไม่ได้ผลเต็มที่*²

พระอับดุลบาฮา

*การฝึกฝนที่ลูกได้รับครั้งแรกจากมารดาจะเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งที่สุดสำหรับพัฒนาการของเขาในอนาคต*³

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

*ในเรื่องของคำถามเกี่ยวกับการฝึกฝนเด็กเมื่อพิจารณาการเน้นของพระบาฮาอูลลาห์และพระอับดุลบาฮามาที่ความจำเป็นสำหรับบิดามารดา ที่จะต้องฝึกฝนลูกๆ ขณะที่ยังเยาว์วัย ดูเหมือนน่าปรารถนา กว่าถ้าลูกๆ ได้รับการฝึกฝนครั้งแรกที่บ้านโดยมือของมารดาของตน แทนที่จะถูกส่งไปยังสถานรับเลี้ยงเด็ก, อย่างไรก็ตามหากสภาพแวดล้อมบีบบังคับมารดาบาไฮให้ใช้วิธีหลัง ก็ไม่มีข้อคัดค้าน*⁴

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

การฝึกฝนอย่างหนึ่งที่มารดาควรให้แก่ลูกตั้งแต่เยาว์วัยคือการสอนให้ลูกสวดบทอธิษฐาน และอ่านวจนะศักดิ์สิทธิ์ให้ลูกฟังก่อนเข้านอน :

เด็กเหล่านี้เป็นดังเช่นต้นอ่อน และการสอนบทอธิษฐานให้แก่พวกเขาเป็นเหมือนกับการให้ฝนหลังลงมาบนพวกเขา เพื่อว่าพวกเขา

¹ *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 84

² *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 113

³ *Family Life*, Compilation 2008, no. 60

⁴ *Family Life*, Compilation 2008, no. 61

การศึกษาของบาไฮ

จะอ่อนโยนและสดชื่นขึ้นทุกที และสายลมที่อ่อนนุ่มแห่งความรักของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะพัฒมายังพวกเขา ทำให้พวกเขาสิ้นด้วยความเบิกบาน¹

พระอับลบาฮา

ไม่มีข้อคัดค้านสำหรับเด็กที่ยังไม่สามารถท่องจำบทอธิษฐานทั้งบท ที่จะเรียนบางประโยคเท่านั้น²

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

เมื่อเด็กๆ พร้อมจะเข้านอน ขอให้มารดาอ่านหรือร้องโคลงของพระเจ้าผู้ทรงความงามที่วิสุทธิให้เด็กฟัง เพื่อว่าตั้งแต่ปีแรกๆ ของชีวิตพวกเขาจะได้รับการอบรมด้วยท่อนวจาณะแห่งการนำทางเหล่านี้³

พระอับลบาฮา

เมื่อลูกโตขึ้นพ่อแม่มีหน้าที่สั่งสอนและอบรมคุณธรรมทั้งหลายให้ลูกตั้งแต่ในครอบครัว ไม่ควรยกให้เป็นหน้าที่ของครูที่โรงเรียนฝ่ายเดียวที่จะอบรมสั่งสอนลูกของตน :

ครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งของมนุษย์ต้องได้รับอบรมตามกฎหมายเกณฑ์แห่งความบริสุทธิ์ คุณความดีทั้งปวงต้องสอนให้แก่ครอบครัว⁴

พระอับลบาฮา

ความจริงแล้วการศึกษาของบาไฮซึ่งเหมือนกับระบบการศึกษาอื่นๆ อิงอยู่บนสมมติฐานว่ามีข้อบกพร่องตามธรรมชาติบางอย่างในเด็กทุกคนไม่ว่าจะมีพรสวรรค์เพียงใด ซึ่งผู้อบรมเด็กไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา ครูที่โรงเรียน ผู้ชี้แนะและผู้สั่งสอนศีลธรรม ควรพยายามแก้ไข⁵

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 52

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 135

³ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 75

⁴ Family Life, Compilation 2008, no. 80

⁵ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 122

3

การอบรมสั่งสอนในสถานศึกษา

[Training in Educational Institutions]

3.1 การอบรมศีลธรรมและอุปนิสัยใจคอ

[Moral and character training]

จงทุ่มเทเอาใจใส่เต็มที่กับเรื่องนี้ เพราะพื้นฐาน หลักการที่เป็นรากฐานของโรงเรียนอันดับแรกและสำคัญที่สุดคือ การฝึกฝนศีลธรรม อุปนิสัยใจคอและแก้ไขการปฏิบัติตน¹

พระอับดุลบาฮา

เด็กๆ ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างรอบคอบให้มีมารยาทที่สุดและมีความประพฤติดี²

พระอับดุลบาฮา

โรงเรียนสำหรับการศึกษาวិชาการเหล่านี้ ในเวลาเดียวกันต้องเป็นศูนย์ฝึกฝนความประพฤติและการปฏิบัติตน และต้องสนับสนุนอุปนิสัยใจคอและการปฏิบัติตนเหนือวิทยาศาสตร์และศิลปะ ความประพฤติที่ดีและอุปนิสัยใจคอที่มีศีลธรรมสูงต้องมาก่อน เพราะนอกเสียจากว่าอุปนิสัยใจคอจะได้รับการฝึกฝน การได้มาซึ่งความรู้มีแต่จะพิสูจน์ว่าเป็นภัย ความรู้เป็นที่น่าสรรเสริญเมื่อควบคู่กับการปฏิบัติตนที่มีจริยธรรมและอุปนิสัยใจคอที่ดีงาม มิฉะนั้นความรู้คือพิษที่ถึงตาย คืออันตรายที่น่าสะพรึงกลัว³

พระอับดุลบาฮา

แต่พื้นฐานที่ขาดไม่ได้สำหรับทุกสิ่งคือ เด็กควรพัฒนาคุณลักษณะเฉพาะทางจิตวิญญาณและคุณความดีที่น่าสรรเสริญของความเป็นมนุษย์ นี่คือข้อพิจารณาเบื้องต้น, หากบุคคลหนึ่งไม่รู้หนังสือ และกระนั้นสวมใส่ความเป็นเลิศแห่งสวรรค์ มีชีวิตในลมหายใจของพระวิญญาณ บุคคลนั้นจะเกื้อหนุนความผาสุกของสังคม และความสามารถอ่านเขียนของเขาจะไม่เป็นภัยต่อเขา, และหากบุคคลหนึ่งเชี่ยวชาญในศิลปะและความรู้ทุกสาขา แต่ไม่ดำเนินชีวิตอย่างมีศาสนา ไม่มีลักษณะเฉพาะของพระผู้เป็นเจ้า

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 71

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 78

³ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 71

การศึกษาของบาไฮ

ไม่ถูกกำกับโดยเจตนาที่บริสุทธิ์ หมกมุ่นในชีวิตของเนื้อหนัง เช่นนั้นเขาเป็นบุคคลที่เป็นภัย และจะไม่มีสิ่งใดมาจากวิชาความรู้ และความสำเร็จทางปัญญาทั้งหมดของเขา นอกจากความอ้อจาว และความเจ็บปวดทรมาน

อย่างไรก็ตามถ้าบุคคลหนึ่งมีลักษณะเฉพาะทั้งหลายทางจิตวิญญาณ และคุณความดีที่เรีอรอง มีจุดประสงค์ทางธรรมในชีวิต มีความโน้มเอียงเข้าหาพระผู้เป็นเจ้า และศึกษาความรู้สาขาอื่นๆ ด้วย เมื่อนั้นเรามีแสงสว่างบนแสงสว่าง : ชีวิตภายนอกเรีอรองอุปนิสัยส่วนตัวของเขาเรีอรอง หัวใจของเขาสมบูรณ์ ความคิดของเขาสูงขึ้น ปัญญาของเขาฉับไว ตำแหน่งของเขาประเสริฐ¹
พระอับดุลบาฮา

พฤติกรรมที่เสื่อมทรามของเด็กที่โตขึ้นมาทั้งหลาย ที่แสดงออกมาในการแต่งตัว การใช้ภาษา การตกลงขบขัน ดนตรี การร้องเพลง เรื่องเพศ การเสพยาและเครื่องดื่มมีนเมา ความฟุ้งเฟ้อสุรุ่ยสุร่าย ตลอดจนการใช้ความรุนแรง ฯลฯ มักไม่ได้มาจากความชั่วร้ายในจิตใจของเด็ก แต่มักมาจากความเขลาของเด็กที่ไม่รู้จักแยกผิดแยกถูก สิ่งที่ดีหรือไม่ดี หรือรับค่านิยมผิดๆ มา ซึ่งควรป้องกันโดยการอบรมสั่งสอนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน :

รากเหง้าของการทำความผิดคือความเขลา และดังนั้นเราต้องยึดมั่นเครื่องมือแห่งความเห็นแจ้งและความรู้, อุปนิสัยใจคอที่ดีต้องนำมาสอน แสงสว่างต้องกระจายออกไปไกล เพื่อว่าในโรงเรียนแห่งความเป็นมนุษย์ทุกคนจะได้มาซึ่งลักษณะเฉพาะตัวทางธรรมของวิญญาณ และเห็นด้วยตัวเองอย่างไม่มีข้อสงสัยว่า ไม่มีนรกที่โหดร้ายกว่า อเวจีที่ร้อนเป็นไฟกว่า การมีอุปนิสัยใจคอที่ชั่วร้ายและพิกล, ไม่มีหลุมที่มืดกว่า หรือการทรมานที่น่าขยะแหยงกว่า การแสดงคุณลักษณะที่สมควรถูกประณามออกมา

บุคคลต้องได้รับการอบรมสูงถึงระดับขั้นที่ว่า เขาจะยอมให้เชือดคอของตนดีกว่าจะพูดโกหก และคิดว่าการถูกฟันด้วยดาบหรือแทงด้วยหอก เป็นเรื่องง่ายกว่าการพูดให้ร้ายหรือให้ความโกรธพาไป

ดังนั้นสำนักแห่งเกียรติและความภูมิใจของมนุษย์จะถูกจุดขึ้นมาเผาผลาญผลเก็บเกี่ยวของต้นหา เมื่อนั้นผู้เป็นที่รักยิ่งของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละคน จะเรีอคุณลักษณะของจิตวิญญาณดังเช่นดวงจันทร์

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 76

การศึกษาของบาไฮ

ที่สุกใส และความสัมพันธ์ของแต่ละคนกับธรณีประตูกัดดีสิทธิ์ของ
พระเจ้าเป็นนายของตน จะไม่เป็นสิ่งลวงตา แต่จะมั่นคงและเป็น
ความจริง จะเป็นดังรากฐานของสิ่งก่อสร้าง ไม่ใช่สิ่งประดับประดา
ด้านหน้าอาคาร¹

พระอับดุลบาฮา

เมื่อพูดถึงศีลธรรมแล้ว อาจมีคำถามว่าจะยึดถืออะไรเป็นมาตรฐาน เพราะ
ทัศนะแต่ละคนแต่ละสังคมแตกต่างกันไป บางคนถือว่าคนเราไม่ควรดื่มสุรา
เลย บางคนถือว่าดื่มได้บ้างเวลาเข้าสังคมแต่อย่าให้ติดเป็นนิสัย บางคน
อาจถือว่าดื่มเป็นนิสัยก็ได้แต่อย่าให้เมา บางคนอาจถือว่าดื่มให้เมาก็ได้แต่
อย่าไปอาละวาดคนอื่นเป็นใช้ได้ สังคมหนึ่งอาจถือว่าคนเราไม่ควรใช้ความ
รุนแรง อีกสังคมหนึ่งอาจถือว่าใช้ความรุนแรงได้เช่นการก่อการร้าย

มาตรฐานศีลธรรมในสังคมตกต่ำลงเรื่อยๆ จนถึงขนาดที่คนในสังคมจำนวน
มากอาจยอมรับสิ่งไม่ดีเช่นการคอร์รัปชัน ท่านโชกิ เอฟเฟนดิได้สอนบาไฮ
ไม่ให้พอใจเพียงว่าตนดีแล้วเมื่อเทียบกับคนอื่น เราไม่ควรภูมิใจว่าคนอื่นดื่ม
เหล้าเกือบทุกวัน เราดื่มนานๆ ทีก็ดื่มไปแล้ว ไม่เช่นนั้นแล้วศีลธรรมของ
เราจะตกต่ำตามสังคม คนอื่นดื่มเหล้าหนึ่งขวด เราดื่มหนึ่งแก้ว พอคนอื่น
ดื่มสองขวด เราก็ดื่มเพิ่มเป็นสองแก้ว ไม่ว่าศีลธรรมในสังคมจะตกต่ำ
อย่างไร เราก็ควรรักษามาตรฐานศีลธรรมของศาสนาไว้เสมอ และสำหรับ
บาไฮ คำสอนของพระบาฮาอูลลาห์คือมาตรฐานสำหรับยึดเหนี่ยว :

*บรรดาผู้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของเลือกสรร... ไม่ควรมองดูที่สภาพที่เสื่อม
ทรามในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ หรือหลักฐานทั้งหลายของความเสื่อม
ศีลธรรมและการปฏิบัติตัวเหลวไหลที่ประชาชนรอบๆ ตนแสดงให้เห็น พวกเขาไม่ควรพึงพอใจกับเพียงความเด่นกว่าและความเป็น
เลิศเมื่อเทียบกับคนอื่น แต่ควรจ้องมองยอดสุดที่ประเสริฐกว่า
โดยการตั้งคำแนะนำและคำเคี่ยวเข็ญของปากกาแห่งความรุ่งโรจน์
เป็นเป้าหมายสูงสุดของตน เมื่อนั้นจะเป็นที่ตระหนกอย่างรวดเร็ว
ง่ายดายว่า ยังมีชั้นตอนอีกมากมายเพียงใดที่จะต้องข้ามผ่าน และ
เป้าหมายที่ปรารถนาอยู่ไกลออกไปเพียงไหน เป้าหมายที่ไม่ใช่อื่น
ใดนอกจากการแสดงเป็นตัวอย่างของมาตรฐานศีลธรรมและคุณ
ความดีสวรรค์²*

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

¹ *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 40

² *Lights of Guidance* 1983, no. 288

การศึกษาของบาไฮ

แม้ว่าคำสอนศาสนาจะเป็นมาตรฐานศีลธรรมที่ดีและสูงส่งที่สุด และตั้งนั้นโรงเรียนจึงควรฝึกฝนนักเรียนในหลักธรรมของศาสนาก่อน อย่างไรก็ตามควรระวังไม่ให้การสั่งสอนนี้ทำให้เด็กกลายเป็นคนบ้าคลั่งศาสนา :

*การสั่งสอนในโรงเรียนต้องต้องเริ่มต้นด้วยการสั่งสอนในศาสนาหลังจากการฝึกฝนทางศาสนาและการผูกหัวใจของเด็กไว้กับความรักของพระผู้เป็นเจ้า จงทำการอบรมเด็กในความรู้สาขาอื่นๆ ต่อไป*¹

พระอับดุลบาฮา

*โรงเรียนต้องฝึกฝนเด็กในหลักธรรมของศาสนาก่อน เพื่อว่าคำสั่งญาและคำขู่ที่บันทึกอยู่ในคัมภีร์ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า จะขวางกั้นเด็กๆ จากสิ่งที่ห้าม และประดับพวกเขาด้วยเสื้อคลุมแห่งบทบัญญัติ แต่นี่ต้องอยู่ในระดับขั้นที่ไม่ทำร้ายเด็กโดยลงเอยที่ความบ้าคลั่งอย่างโง่เขลาและความหิวแคบ*²

พระบาฮาอุลลาห์

นอกจากการปลูกฝังศีลธรรมโดยตรงในจิตใจแล้ว โรงเรียนก็ควรให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงการดูแลความสะอาดไม่ว่าจะเป็นตัวอาคาร ห้องเรียน ห้องน้ำ สนามหญ้า ฯลฯ รวมทั้งความสะอาดของตัวนักเรียนเอง เพราะความสะอาดแม้ว่าจะเป็นเรื่องภายนอก แต่ก็มีอิทธิพลช่วยยกระดับจิตวิญญาณ :

ในทุกแง่ของชีวิต ความบริสุทธิ์และความวิสุทธิ ความสะอาดและความเกลี้ยงเกลา ยกสถานะของมนุษย์ และส่งเสริมการพัฒนาสถานะความเป็นจริงภายในของมนุษย์, แม้ว่าเป็นเรื่องทางกาย ความสะอาดจะหนุนนำความมีธรรมในจิตใจตั้งที่ธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ กล่าวไว้ชัดเจน, และถึงแม้ว่าความสะอาดของร่างกายจะเป็นเรื่องภายนอก ก็มีอิทธิพลที่ทรงพลังต่อชีวิตของจิตวิญญาณ, นี่เป็นดังเช่นน้ำเสียงที่ไพเราะอย่างนำพิศวง หรือทำนองเพลงที่เล่นออกมา ถึงแม้ว่าเสียงเป็นเพียงการสั่นสะเทือนในอากาศที่มีผลต่อเส้นประสาทหู และการสั่นสะเทือนเหล่านี้เป็นเพียงปรากฏการณ์โดยบังเอิญที่ไปตามอากาศ แม้กระนั้นจงดูว่าการสั่นสะเทือนดังกล่าวเร้าความรู้สึกในหัวใจอย่างไร, ทำนองเพลงที่นำพิศวงคือ

¹ *Bahá'í Education*, Bahá'í World Center 1976, no. 67

² *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 15

ปีสำหรับจิตวิญญาณ และทำให้วิญญาณสิ้นด้วยความเบิกบาน
ความหมายคือ ความสะอาดทางกายมีผลต่อวิญญาณของมนุษย์¹
พระอับดุลบาฮา

3.2 ระเบียบวินัย [Discipline]

โรงเรียนของเด็กต้องเป็นสถานที่ที่มีระเบียบและวินัยที่สุด การสั่งสอนต้องถ่วงทั่ว และต้องมีการจัดเตรียมเพื่อการแก้ไขและขัดเกลาอุปนิสัยใจคอ เพื่อว่าในปีแรกของชีวิต รากฐานของพระผู้เป็นเจ้าจะถูกวาง และสิ่งก่อสร้างแห่งความวิสุทธิจะถูกก่อสร้างขึ้นภายในแก่นแท้ของเด็ก²

พระอับดุลบาฮา

โดยธรรมชาติแล้วเด็กจะซุกซน เข้าหาทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาสู่ความสนใจ ควบคุมตัวเองไม่เป็น หากไม่ได้รับการฝึกระเบียบวินัย เด็กจะกลายเป็นคนที่หึกห้ามใจไม่เป็น ปล่อยให้ไปกับทุกสิ่งทุกอย่างที่มาช่วยวน และจะเป็นปัญหาใหญ่ขึ้นเมื่อเติบโตเป็นวัยรุ่น นอกจากนี้การไม่มีระเบียบวินัย จะทำให้ยากที่จะปลูกฝังอุปนิสัยใจคอที่ดีหรือสั่งสอนเรื่องอื่น :

วินัยบางอย่างไม่ว่าทางกาย ทางศีลธรรมหรือทางสติปัญญา ที่จริงแล้วขาดไม่ได้ และไม่มีการฝึกฝนใดที่กล่าวได้ว่าครบถ้วนและก่อให้เกิดประโยชน์หากละเลยองค์ประกอบนี้, เมื่อเกิดมาเด็กห่างไกลจากความสมบูรณ์ เด็กไม่เพียงแต่ช่วยตัวเองไม่ได้ แต่ไม่สมบูรณ์อย่างแท้จริง และถึงกับมีความโน้มเอียงตามธรรมชาติเข้าหาความชั่วร้าย, เด็กควรได้รับการฝึกฝน ความโน้มเอียงทั้งหลายตามธรรมชาติของเด็กควรได้รับการทำให้กลมกลืน ปรับให้เหมาะสมและควบคุม และหากจำเป็นก็ระงับและกักเก็บ เพื่อที่จะรับประกันพัฒนาการทางศีลธรรมและทางร่างกายอย่างมีสุขภาพของเด็ก³

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

การควบคุมระเบียบวินัยค่อยๆ ผ่อนคลายลงได้ เมื่อเด็กควบคุมตัวเองมากขึ้น การควบคุมวินัยไม่ควรดึงเครียดหรือกดดันเด็กมากเกินไป ศิลปะการ

¹ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p. 146-7

² *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 40

³ *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 122

สอนส่วนใหญ่อยู่ที่สอนอย่างไรให้สนุกสนานเพลิดเพลินแต่มีวินัย ไม่ใช่สนุกสนานพล่าน การสร้างบรรยากาศและสำนึกในระเบียบวินัยยังสามารถทำได้โดยการใส่เครื่องแบบนักเรียนที่เหมือนกัน :

ในเรื่องของการจัดระบบโรงเรียน หากเป็นไปได้เด็กๆ ควรใส่เสื้อผ้าชนิดเดียวกัน แม้ว่าเนื้อผ้าจะต่างกัน เป็นที่น่าปรารถนากว่าที่เนื้อผ้าจะเป็นแบบเดียวกันด้วย อย่างไรก็ตามถ้าสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ ไม่มีภัยอันใด, นักเรียนยิ่งสะอาดสะอาดเท่าไรก็ยิ่งดี พวกเขาควรสะอาดหมดจด¹

พระอับดุลบาฮา

3.3 การให้กำลังใจเด็ก [Encouraging children]

จงรู้ไว้ว่าเรื่องของการสั่งสอน การแก้ไขและขัดเกลาอุปนิสัยใจคอ การให้ความหวังและกำลังใจเด็กนี้ มีความสำคัญที่สุด เพราะดังกล่าวนั้นคือหลักธรรมพื้นฐานของพระผู้เป็นเจ้า²

พระอับดุลบาฮา

เด็กๆ ที่น่าหน้าในชั้นเรียนต้องได้รับรางวัล พวกเขาต้องได้รับกำลังใจ และเมื่อเด็กคนใดแสดงความก้าวหน้าได้ดี พวกเขาต้องได้รับการชมเชยและกำลังใจสำหรับการพัฒนาต่อไป³

พระอับดุลบาฮา

หากนักเรียนได้รับการบอกว่าเขาฉลาดน้อยกว่าเพื่อนๆ นั้นจะเป็นตัวถ่วงและอุปสรรคอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าของเขา นักเรียนต้องได้รับกำลังใจให้คืบหน้าด้วยคำกล่าวว่า "เธอมีความสามารถที่สุด และหากเธอพยายาม เธอจะบรรลุถึงระดับชั้นสูงสุด"⁴

พระอับดุลบาฮา

ศิลปะของความเป็นครูอีกอย่างหนึ่งคือ การให้กำลังใจนักเรียนที่ทำได้ดี โดยไม่ทำให้นักเรียนคนอื่นเสียกำลังใจเพราะคิดว่าตัวเองฉลาดน้อยกว่าความสำเร็จของนักเรียนคนหนึ่งควรใช้เป็นแรงบันดาลใจให้นักเรียนคนอื่นพยายามมากขึ้น ไม่ใช่ทำให้นักเรียนถือว่าเพื่อนร่วมห้องเป็นคู่แข่ง

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 78

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 40

³ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 145

⁴ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 148

3.4 เรียนอ่านเขียนด้วยวิธีการเล่น [Learn to read and write by playing]

ตั้งแต่อายุห้าปี เด็กต้องเริ่มการศึกษาอย่างมีแบบแผน นั่นคือเวลา กลางวันเด็กๆ ควรได้รับการดูแลในสถานที่ที่มีครู และควรเรียนรู้ การปฏิบัติตนที่ดี

ที่นี่พวกเขาควรได้รับการสอนอักษรและถ้อยคำและการอ่าน เล็กน้อยโดยการเล่น ดังที่ทำกันในบางประเทศที่ซึ่งพวกเขาทำ ขนมหเป็นตัวอักษรและถ้อยคำแล้วให้แก่เด็กๆ ตัวอย่างเช่นพวกเขา ทำลูกกวาดเป็นตัว "ก" แล้วเรียกชื่อลูกกวาดนั้นว่า "ก" หรือทำ ลูกกวาด "ข" แล้วเรียกลูกกวาดว่า "ข" และทำเช่นนี้ต่อกับ พยัญชนะที่เหลือ แล้วให้ลูกกวาดเหล่านี้กับเด็กน้อย ด้วยวิธีนี้ เด็กๆ จะเรียนรู้ตัวอักษรต่างๆ ในไม่ช้า...¹

พระอับดุลบาฮา

และเมื่อเด็กมาถึงอายุที่สามารถแยกความต่างกันได้ ขอให้ส่งเด็กไป โรงเรียนบาไฮ ที่ซึ่งตอนเริ่มต้นจะมีการสวดพระธรรมศักดิ์สิทธิ์และ สอนแนวความคิดทางศาสนา ณ โรงเรียนนี้เด็กจะศึกษาการอ่าน และเขียน อีกทั้งพื้นฐานบางอย่างของความรู้สาขาต่างๆ ที่เด็กๆ สามารถเรียนได้

ตอนเริ่มต้นครูต้องเอาปากกาใส่มือของเด็ก จัดเด็กเป็นกลุ่มๆ และ สั่งสอนแต่ละกลุ่มตามความสามารถ, เมื่อเด็กๆ นั่งเป็นแถวๆ ใน สถานที่แห่งหนึ่ง และแต่ละคนถือปากกาและมีกระดาษอยู่ข้างหน้า ครู และครูแวนกระดาษดำไว้ต่อหน้าเด็ก ขอให้ครูเขียนบน กระดาษดำด้วยชอล์ก แล้วให้เด็กๆ ลอกสิ่งที่ครูเขียน ตัวอย่างเช่น ขอให้ครูเขียน "อเลฟ" หนึ่งตัวและกล่าวว่า "นี่คืออเลฟ" จากนั้นให้ เด็กๆ ลอกตัวอักษรนั้นแล้วกล่าวซ้ำว่า "นี่คืออเลฟ" และทำเช่นนี้ ต่อจนจบพยัญชนะ, ทันใดที่เด็กๆ จำตัวอักษรต่างๆ ได้อย่าง เหมาะสม ขอให้ครูผสมตัวอักษรเข้าด้วยกัน ขณะที่เด็กๆ ทำตาม ครูโดยการเขียนตัวอักษรที่ผสมกันบนแผ่นกระดาษของตน จนกระทั่งโดยวิธีนี้เด็กๆ จำตัวอักษรได้หมดที่เป็นอักษรเดี่ยวและที่ ผสมกันเป็นคำ, จากนั้นขอให้ครูต่อด้วยการเขียนเป็นประโยคต่างๆ ขณะที่เด็กแต่ละคนลอกสิ่งที่ครูเขียนบนแผ่นกระดาษของตนเอง จากนั้นขอให้ครูอธิบายความหมายของประโยคให้แก่เด็กๆ

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 75

การศึกษาของบาไฮ

และเมื่อเด็กๆ คล่องภาษาเปอร์เซีย ขอให้ครูแปลและเขียนคำเดียวกัน ก่อน และถามนักเรียนว่าคำเหล่านั้นหมายความว่าอะไร หากนักเรียนเข้าใจความหมายเล็กน้อยและแปลคำนั้น ขอให้ครูชมเชยเขา หากนักเรียนทุกคนไม่สามารถทำได้ ขอให้ครูเขียนคำแปลภาษาต่างประเทศไว้ใต้คำนั้น ตัวอย่างเช่นขอให้ครูเขียนสามา (ห้องฟ้า) ในภาษาอาหรับ แล้วถามว่า : "เราพูดคำนี้ว่าอย่างไรในภาษาเปอร์เซีย?" หากเด็กคนหนึ่งตอบว่า "คำนี้แปลเป็นภาษาเปอร์เซียว่าอาเสมาน" ขอให้ครูชมเชยและให้กำลังใจเขา หากเด็กๆ ไม่สามารถตอบ ขอให้ครูเองแปลและเขียนลงไป และให้เด็กๆ ลอก

ต่อมาให้ครูถามว่า : "พวกเขากล่าวคำนี้ในภาษารัสเซีย หรือฝรั่งเศสหรือตุรกีว่าอย่างไร?" หากเด็กๆ รู้คำตอบ เยี่ยม หากไม่รู้ ขอให้ครูกล่าวว่า "ในภาษารัสเซียหรือฝรั่งเศส คำแปลคือดังนี้และดังนี้" แล้วเขียนคำแปลดังกล่าวบนกระดาน และให้เด็กๆ ลอกลงบนกระดาน, เมื่อเด็กๆ เก่งการแปลคำเดียวกันแล้ว ขอให้ครูเอาคำเดียวกัน มาผสมกันเป็นประโยค เขียนประโยคนั้นบนกระดานแล้วให้เด็กแปล หากเด็กๆ ไม่สามารถแปล ขอให้ครูเองแปลประโยคนั้นแล้วเขียนคำแปลลงไป แน่ใจว่าเป็นการดีกว่าที่ครูจะใช้หลายภาษา

โดยวิธีนี้ในช่วงเวลาสั้นๆ นั้นคือสามปี เด็กๆ จะเชี่ยวชาญเต็มที่ในภาษาต่างๆ จำนวนหนึ่งซึ่งเป็นผลมาจากการเขียนถ้อยคำต่างๆ และจะสามารถแปลวรรคหนึ่งจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง, เมื่อเด็กๆ เก่งความรู้พื้นฐานเหล่านี้ ขอให้พวกเขาต่อด้วยการเรียนพื้นฐานของวิชาความรู้สาขาอื่นๆ และเมื่อพวกเขาจบการศึกษานี้ ขอให้เด็กแต่ละคนที่สามารถและมีความปรารถนาอย่างแรง เข้าเรียนในสถาบันวิชาการระดับสูงขึ้นไป และศึกษาหลักสูตรก้าวหน้าต่างๆ ในวิทยาศาสตร์และศิลปะ¹

พระอับดุลบาฮา

3.5 เรียนด้วยการถามตอบ [Study by Q&A]

สมาธิของเด็กไม่สามารถรับฟังการบรรยายที่ยาวนาน การสอนเด็กควรใช้วิธีการเล่นที่สนุกเพลิดเพลิน และถามตอบกัน :

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 76

การศึกษาของบาไฮ

เด็กเหล่านี้ต้องได้รับการฝึกฝนที่ดีตั้งแต่วัยเด็กเริ่มแรก พวกเขาต้องได้รับการฝึกฝนเป็นระบบซึ่งจะส่งเสริมพัฒนาการวันต่อวัน เพื่อว่าพวกเขาจะมีความเห็นแจ่มชัดยิ่งขึ้น การเปิดรับทางจิตวิญญาณของพวกเขาจะกว้างขึ้น, เมื่อเริ่มต้นในวัยเด็กพวกเขาต้องได้รับการสั่งสอน พวกเขาไม่สามารถถูกสอนโดยหนังสือ วิทยาศาสตร์ชั้นมูลฐานหลายอย่างต้องทำให้เป็นที่ชัดเจนต่อพวกเขาในสถานรับเลี้ยงเด็ก พวกเขาต้องเรียนวิทยาศาสตร์เหล่านี้โดยการละเล่นอย่างสนุกสนาน ความคิดส่วนใหญ่ต้องสอนพวกเขาโดยวาจา ไม่ใช่โดยการเรียนจากหนังสือ, เด็กคนหนึ่งต้องตั้งคำถามเด็กอีกคนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ และเด็กคนนั้นต้องให้คำตอบ ด้วยวิธีนี้พวกเขาจะก้าวหน้าอย่างมาก ตัวอย่างเช่นปัญหาคณิตศาสตร์ต้องสอนในรูปของคำถามและคำตอบเช่นกัน เด็กคนหนึ่งต้องถามคำถามและเด็กอีกคนต้องให้คำตอบ ต่อมาเด็กๆ จะพูดต่อกันและกันโดยสมัครใจเกี่ยวกับวิชาเดียวกันเหล่านี้, เด็กๆ ที่นำหน้าในชั้นเรียนต้องได้รับรางวัล พวกเขาต้องได้รับกำลังใจ และเมื่อเด็กคนใดแสดงความก้าวหน้าได้ดี พวกเขาต้องได้รับการชมเชยและกำลังใจสำหรับการพัฒนาต่อไป¹

พระอับดุลบาฮา

3.6 ดนตรี [Music]

ศิลปะการดนตรีเป็นของพระเจ้าและมีประสิทธิผล ดนตรีเป็นอาหารของวิญญาณและจิต, โดยอาณภาพและเสน่ห์ของดนตรี จิตของมนุษย์ถูกยกระดับ ดนตรีมีอิทธิพลและอิทธิฤทธิ์ที่วิเศษในหัวใจของเด็ก เพราะหัวใจของเด็กบริสุทธิ์และทำนองเพลงมีอิทธิพลอย่างยิ่งในหัวใจของเด็ก พรสวรรค์ที่แฝงอยู่ที่หัวใจของเด็กเหล่านี้ได้รับการประสาท จะแสดงออกมาโดยสื่อของดนตรี, ดังนั้นเจ้าต้องพยายามทำให้เด็กๆ เชี่ยวชาญ สอนเด็กๆ ให้ร้องเพลงด้วยความเป็นเลิศและพลัง, เป็นหน้าที่ของเด็กแต่ละคนที่จะรู้บางอย่างเกี่ยวกับดนตรี เพราะการไม่รู้ศิลปะนี้ ทำนองเพลงของเครื่องดนตรีและน้ำเสียงจะไม่เป็นที่ผลิตเพลีนอย่างถูกต้อง, ทำนองเดียวกันจำเป็นที่โรงเรียนทั้งหลายจะสอนดนตรี เพื่อว่าวิญญาณและหัวใจของนักเรียนจะมีชีวิตชีวาและสุขสดชื่น และชีวิตของพวกเขาจะสดใสด้วยความผลิตเพลีน²

พระอับดุลบาฮา

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 145

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 147

3.7 เรียนตามความถนัด [Study according to aptitude]

เป้าหมายของการอบรมสั่งสอนนักเรียน ไม่ใช่การหลอมเด็กทุกคนในเบ้าเดียวกันให้ออกมาเหมือนกัน เพราะเด็กแต่ละคนมีความถนัดและพรสวรรค์ต่างกัน ครูควรสังเกตว่านักเรียนมีความสามารถด้านไหน ถึงความสามารถของนักเรียนออกมา และส่งเสริมนักเรียนไปตามนั้น :

อย่างไรก็ตามใช้ว่าเด็กทุกคนจะสามารถเข้าศึกษาหลักสูตรก้าวหน้าเหล่านี้ได้ ดังนั้นเด็กๆ ดังกล่าวต้องถูกส่งไปโรงเรียนอุตสาหกรรมที่ซึ่งพวกเขาจะสามารถได้มาซึ่งทักษะทางเทคนิค, และเมื่อเด็กชำนาญในทักษะดังกล่าว เมื่อนั้นจึงให้ความสำคัญกับสิ่งที่เด็กชอบและสนใจ ถ้าเด็กชอบพาณิชย์ เช่นนั้นให้เขาเลือกพาณิชย์ ถ้าชอบอุตสาหกรรม เช่นนั้นให้เลือกอุตสาหกรรม ถ้าชอบการศึกษา ระดับสูงขึ้นไป เช่นนั้นให้เลือกความก้าวหน้าในความรู้ ถ้าชอบอย่างอื่นที่เป็นความรับผิดชอบของเผ่าพันธุ์มนุษย์ เช่นนั้นให้เลือกสิ่งนั้น, ขอให้วางเขาไว้ในสาขาที่เขามีความสนใจ มีความปรารถนาและมีพรสวรรค์¹

พระอับดุลบาฮา

ในเรื่องของลักษณะเฉพาะตัวแต่กำเนิด แม้ว่าธรรมชาติแต่กำเนิดที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานให้แก่มนุษย์ล้วนดีงาม กระนั้นลักษณะเฉพาะตัวนั้นแตกต่างกันในหมู่มนุษย์ตามระดับขั้นที่มนุษย์ครอง ทุกระดับขั้นนั้นดี แต่บางระดับขั้นดีกว่าระดับขั้นอื่น, ดังนั้นมนุษย์ทุกคนมีสติปัญญาและความสามารถ แต่สติปัญญา ความสามารถและความถนัดของมนุษย์ต่างกันในแต่ละคน นี่เป็นที่ประจักษ์ในตัวเอง

ตัวอย่างเช่นนำเด็กจำนวนหนึ่งมาจากสถานที่และครอบครัวเดียวกัน เข้าเรียนโรงเรียนเดียวกันและสั่งสอนโดยครูคนเดียวกัน เลี้ยงด้วยอาหารเหมือนกัน ในภูมิอากาศเดียวกัน ใส่เสื้อผ้าเหมือนกัน และศึกษาบทเรียนเดียวกัน เป็นที่แน่นอนว่าในหมู่เด็กเหล่านี้ บางคนจะเก่งศิลปะและวิทยาศาสตร์สาขาต่างๆ บางคนจะมีความสามารถปานกลาง บางคนจะทึ่ม, ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าในธรรมชาติแต่กำเนิดของมนุษย์ มีความแตกต่างของระดับขั้น ความถนัดและความสามารถ²

พระอับดุลบาฮา

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 76

² Some Answered Questions, chap 57, para 4

3.8 เรียนวิชาที่มีประโยชน์ [Study useful subjects]

ศิลปะ งานฝีมือและวิทยาศาสตร์ ยกระดับและหนุนเสริมภาวะให้สูงขึ้น ความรู้เป็นดังปีกสำหรับชีวิตของมนุษย์ และบันไดให้มนุษย์ขึ้นไป การได้มาซึ่งความรู้เป็นหน้าที่ของทุกคน, อย่างไรก็ตามความรู้ของศาสตร์ทั้งหลายดังกล่าวควรได้มาตามที่สามารถเป็นประโยชน์ต่อชนชาติทั้งหลายของโลก และไม่ใช้ความรู้ที่เริ่มต้นด้วยถ้อยคำและจบลงด้วยถ้อยคำ ¹

พระบาฮาอุลลาห์

ผู้มีวิชาแห่งยุคต้องกำกับประชาชนให้ได้มาซึ่งความรู้สาขาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อว่าผู้มีวิชาเองและมนุษยชาติโดยรวมจะได้ประโยชน์จากความรู้นั้น, กิจกรรมวิชาการที่เริ่มต้นและจบลงด้วยถ้อยคำเท่านั้น ไม่เคยมีและจะไม่มีค่าใดๆ บัณฑิตผู้มีวิชาส่วนใหญ่ของเปอร์เซียอุทิศชีวิตทั้งหมดของตนให้แก่การศึกษาปรัชญาที่ไม่ออกผลใดในที่สุดนอกจากถ้อยคำ ²

พระบาฮาอุลลาห์

ขณะที่เด็กยังอยู่ในวัยทารก จงให้อาหารเด็กจากอกแห่งกรุณาธิคุณสวรรค์ ฟุ่มพุกเด็กในเปลแห่งความเป็นเลิศทั้งปวง เลี้ยงดูเด็กในอ้อมกอดแห่งความอารี, ให้เด็กได้ประโยชน์จากความรู้ทุกชนิดที่มีประโยชน์ ให้เด็กมีส่วนร่วมในงานฝีมือและศิลปะใหม่ๆ ทุกอย่างทีเลิศและน่าพิศวง เลี้ยงเด็กให้รู้จักทำงานและมูมานะ และให้เด็กคุ้นเคยกับความยากลำบาก สอนเด็กให้อุทิศชีวิตต่อเรื่องต่างๆ ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และบันดาลใจเด็กให้ทำการศึกษาสິงที่จะเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ³

พระอับดุลบาฮา

ก่อนจะทำการศึกษารวิชาใดบุคคลนั้นควรถามตัวเองว่า วิชานั้นมีประโยชน์อะไรและผลที่งอกออกมาและผลที่ตามมาจากวิชานั้นคืออะไร ถ้าเป็นสาขาความรู้ที่มีประโยชน์ นั่นคือ ถ้าสังคมจะได้ประโยชน์ที่สำคัญจากวิชานั้น เช่นนั้นแน่นอนว่าเขาควรไขว่คว้าวิชานั้นหมดหัวใจ หากไม่ถ้าวิชานั้นอยู่ที่การโต้เหตุผลที่ว่างเปล่า

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 16

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 17

³ Family Life, Compilation 2008, no. 50

การศึกษาของบาไฮ

และไม่มีประโยชน์ อยู่ที่การเชื่อมโยงจินตนาการเป็นลำดับอย่างไร
สาระ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลอันใดนอกจากความเผ็ดร้อนในอารมณ์
จะอุทิศชีวิตของตนต่อการแยกแยะที่หยาบหยาบและการโต้เถียงที่ไร้
ประโยชน์ดังกล่าวทำไม ¹

พระอับดุลบาฮา

3.9 อิงกับคำสอนบาไฮ

[Based on Bahá'í teachings]

การเรียนรู้โดยการใช้เหตุผลหาข้อสรุปของมนุษย์ไม่อาจถูกต้องทุกครั้ง
ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ที่มนุษย์ทำการวิจัยค้นคว้า ทำการทดลองหา
ข้อสรุป มีทั้งทฤษฎีผิดพลาดและทฤษฎีที่ถูก ข้อสรุปที่ผิดและถูก ทฤษฎีที่
ยอมรับกันว่าถูกในเวลานี้ เมื่อศึกษาค้นคว้ากันต่อไปอาจกลายเป็นทฤษฎีที่
ผิด วิทยาศาสตร์มิได้พิสูจน์ความจริงที่สมบูรณ์ตายตัว แต่อาจเป็นเพียงการ
แย้งสมมุติฐานเดิมเพื่อไปสู่สมมุติฐานใหม่ที่ถูกต้องสมบูรณ์กว่าเดิม ความรู้
ที่เรายอมรับกันมิใช่เป็นความจริงเสมอไป แต่อาจเป็นเพียงสิ่งที่ยังไม่ถูก
แย้ง การพบห่านสีขาว 100 ตัว ไม่ได้พิสูจน์ว่าห่านทุกตัวมีสีขาว แต่การพบ
ห่านสีอื่นเพียงตัวเดียวเป็นการแย้งสมมุติฐานนั้น ตราบใดที่ยังไม่พบห่านสี
อื่น เราก็ก็นยอมรับกันต่อไปว่าห่านทุกตัวมีสีขาว นี่เองที่สามารถช่วยให้เรา
เข้าใจคำสอนบาไฮเหล่านี้ :

แหล่งกำเนิดวิชาทั้งปวงคือความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า ²

พระบาฮาอูลลาห์

จุดเริ่มต้นและจุดกำเนิดของปัญญาคือการยอมรับสิ่งใดก็ตามที่พระ
ผู้เป็นเจ้าอธิบายไว้อย่างชัดเจน ³

พระบาฮาอูลลาห์

ถึงแม้ว่าการได้มาซึ่งวิทยาศาสตร์และศิลปะต่างๆ จะเป็นความ
รุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษยชาติ นี้จะเป็นดังวาทก็ต่อเมื่อแม่น้ำ
ของมนุษย์ไหลลงสู่ทะเลที่ทรงอำนาจ และสุดแรงบันดาลใจของ
พระผู้เป็นเจ้าจากแหล่งกำเนิดบรมโบราณของพระองค์, เมื่อบังเกิด
ขึ้นดังนี้ ครุทุกคนจะเป็นดังมหาสมุทรที่ไร้ฝั่ง นักเรียนทุกคนจะเป็น
ดั่งน้ำพุแห่งความรู้ที่เจิ่งนอง, เช่นนั้นหากการไขว่คว้าความรู้

¹ *The Secret of Divine Civilization*, p. 106

² *Tablets of Baha'ullah Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, p. 156

³ *Tablets of Baha'ullah Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, p. 151

การศึกษาของบาไฮ

นำไปสู่ความงามของพระองค์ผู้เป็นจุดหมายของความรู้ทั้งปวง เป้าหมายนั้นเป็นเลิศเพียงใด แต่ถ้าไม่ เพียงหยดเดียวอาจปิดกั้น มนุษย์จากกรุณาธิคุณที่ท่วมทับ เพราะวิชาความรู้จะมากับความ โอิหังและความทะนง และนี่นำมาซึ่งความหลงผิดและความเฉย เมยต่อพระผู้เป็นเจ้า ¹

พระอับดุลบาฮา

คำสอนของพระบาฮาอูลลาห์สาดแสงมายังชีวิตและความรู้ของ มนุษย์มากมายหลายแง่ถึงขนาดว่า บาไฮต้องเรียนรู้ก่อนความรู้อื่น เกือบทั้งหมด เพื่อชั่งข้อมูลที่ตนได้รับ แทนที่จะยอมรับข้อมูลนั้น อย่างตาบอด, บาไฮมีข้อได้เปรียบจากการเปิดเผยพระธรรมของ พระผู้เป็นเจ้าสำหรับยุคนี้ ซึ่งส่องแสงเหมือนกับไฟฉายมายัง ปัญหามากมายที่ทำให้นักคิดสมัยใหม่ทั้งหลายจนปัญญา, ดังนั้น บาไฮต้องพัฒนาความสามารถที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งจากคนรอบข้าง แสดงความถ่อมตนอย่างเหมาะสมต่อครูทั้งหลายของตน แต่ สัมพันธ์สิ่งที่ตนได้ยืมกับคำสอนบาไฮเสมอ เพราะคำสอนบาไฮจะ ทำให้ตนสามารถแยกทองออกจากซีโลหะแห่งความผิดพลาดของ มนุษย์ ²

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

3.10 ความพยายามเป็นเลิศและความพอประมาณ

[Striving for Excellence and Moderation]

เมื่อได้รับการฝึกฝนอุปนิสัยใจคอและบุพเพสันนิวาสในจิตใจเป็นอย่างดีแล้ว วิชาความรู้ที่เด็กเรียนจะทำให้เขามีความสามารถทำตัวเป็นประโยชน์มากขึ้น เด็กจึงควรได้รับการสนับสนุนและกำลังใจให้ไปถึงยอดสุดของความสำเร็จในการศึกษาวิชาความรู้ :

วิชาที่จะสอนในโรงเรียนของเด็กนั้นมีมากมาย และเพราะว่าไม่มี เวลาเวลาเราสามารถกล่าวถึงย่อๆ เพียงไม่กี่อย่าง : อันดับแรกและ สำคัญที่สุดคือการฝึกฝนความประพฤติและอุปนิสัยใจคอที่ดี การ แก่ไขคุณลักษณะทั้งหลาย การปลุกเร้าความปรารถนาที่จะประสบ ความสำเร็จและได้มาซึ่งความสมบูรณ์ทั้งหลาย ³

พระอับดุลบาฮา

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 28

² Lights of Guidance, 1983, no. 476

³ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 77

การศึกษาของบาไฮ

พวกเขาต้องได้รับกำลังใจและทำให้กระตือรือร้นอยู่ตลอดที่จะไปถึงยอดสุดทั้งปวงของความสำเร็จของมนุษย์ เพื่อว่าตั้งแต่ปีแรกๆ พวกเขาจะถูกสอนให้มีจุดมุ่งหมายที่สูงส่ง ปฏิบัติตนเองดี มีความบริสุทธิ์ทางเพศ บริสุทธิ์และไร้มลทิน และจะเรียนรู้ที่จะหมั่นอย่างมีพลังและมีจุดประสงค์ที่แน่วแน่ในทุกสิ่ง, อย่าให้พวกเขาทำเป็นเล่นและไม่เอาจริง แต่ให้คืบหน้าอย่างจริงจังไปสู่เป้าหมายของตน เพื่อว่าในทุกสถานการณ์จะพบว่าพวกเขามีความมุ่งมั่นและแน่วแน่¹

พระอับลบาฮา

เป็นหน้าที่ของเด็กๆ ที่จะพยายามเต็มที่ให้ได้มาซึ่งศิลปะการอ่านและเขียน...ทักษะการเขียนที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นรีบด่วน จะเพียงพอสำหรับบางคน จากนั้นเป็นการดีกว่าและเหมาะสมกว่าที่พวกเขาจะใช้เวลาในการศึกษาสาขาความรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับสิ่งที่ปากกาที่สูงส่งที่สุดลิขิตไว้ก่อนนี้ เหตุผลคือในศิลปะและทักษะทุกอย่างพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของความสมบูรณ์สูงสุด²

พระอับลบาฮา

อย่างไรก็ตามความพยายามเป็นเลิศควรได้รับการถ่วงดุลด้วยความพอประมาณ ความพยายามเป็นเลิศไม่ได้หมายความว่าต้องทำอะไรให้ได้สมบูรณ์ 100 % หากทำข้อสอบได้ 90% เป็นต้องกลุ้มใจ เพราะธรรมชาติของความเป็นมนุษย์คือความไม่สมบูรณ์ หรือสอบได้ที่สองไม่ใช่ที่หนึ่งในห้องก็กลุ้มใจ ในทางกลับกันไม่ควรให้ความพอประมาณเสื่อมถอยไปเป็นความเฉื่อยชา ไม่พยายามเต็มที่ :

อะไรก็ตามที่เลยขอบเขตของความพอประมาณจะหยุดส่งผลที่มีประโยชน์³

พระบาฮาอุลลาห์

อย่างไรก็ตามหนึ่งในหลักธรรมที่สำคัญที่สุดของศาสนาคือหลักธรรมแห่งความพอประมาณในทุกสิ่ง, แม้แต่คุณความดีทั้งหลายหากนำมาปฏิบัติจนเกินไป และไม่ถูกถ่วงดุลด้วยคุณความดีอื่นๆ ที่เติมความบริบูรณ์ให้ สามารถก่อให้เกิดภัยเหลือคณนา⁴

สภายุติธรรมสากล

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 78

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 18

³ Tablets of Baha'ullah Revealed after the Kitáb-i-Aqdas, p. 169

⁴ Family Life, Compilation 2008, no. 80

การศึกษาของบาไฮ

ความพยายามเป็นเลิศของนักเรียนนักศึกษา จะส่งผลดีหรือร้ายต่อสังคม หรือส่วนรวมก็ขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อชีวิตของบุคคลนั้นว่า จะใช้ความสามารถที่เป็นเลิศของตนหาผลประโยชน์เพื่อตนเองอย่างคับแคบเท่านั้น หรือจะคิดกว้างออกไปถึงผู้อื่นและสังคมภายนอกด้วย :

วิญญาณที่บกพร่องทุกดวงคิดถึงแต่ตัวเองและประโยชน์ของตนเองเท่านั้น แต่เมื่อความคิดของเขาขยายออกไปอีกสักหน่อย เขาจะเริ่มคิดถึงความสุขและความสบายของครอบครัวของตน, หากความนึกคิดของเขากว้างออกไปอีก เขาจะห่วงใยความสุขของพลเมืองร่วมชาติ, และหากความนึกคิดของเขายังขยายออกไปอีก เขาจะคิดถึงความรุ่งโรจน์ของดินแดนและเชื้อชาติของตน, แต่เมื่อความนึกคิดและทัศนะขยายไปถึงขีดสุด และบรรลุถึงขั้นสมบูรณ์ เมื่อนั้นเขาจะสนใจการยกระดับมนุษยชาติ เมื่อนั้นเขาจะเป็นผู้ปรารถนาดีต่อมวลมนุษย์ และเป็นผู้แสวงหาความสุขและความเจริญรุ่งเรืองของทุกดินแดน สิ่งนี้บ่งชี้ความสมบูรณ์¹

พระอับดุลบาฮา

¹ *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, p. 69

4

คุณสมบัติและบทบาทของครู

[Qualifications and roles of teachers]

พฤติกรรมของครูมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดและอุปนิสัยใจคอของนักเรียน ความรู้มากมายที่ครูพยายามสอน นักเรียนอาจจำได้บ้างลืมบ้าง ส่วนที่จำได้ก็อาจจะค่อยๆ ลืมไปอีกเมื่อเวลาผ่านไป แต่ที่นักเรียนจำได้นานกว่าและฝังใจกว่าคือพฤติกรรมและนิสัยของครู เช่นครูคนนี้ชอบนิทาครูคนอื่น ครูคนนั้นชอบใช้อารมณ์อย่างไม่ค่อยมีเหตุผล ครูอีกคนชอบเล่นนิทานสกปรก อาจารย์คนนี้ห่วงใยและเสียสละเวลาให้ลูกศิษย์ สิ่งที่ไม่ดีติดต่อกันได้รุนแรงกว่าสิ่งที่ดี ครูอาจต้องใช้เวลาหลายเดือนหรือเป็นปีที่จะปลูกฝังนักเรียนให้นิสัยรักการอ่าน แต่ภายในไม่กี่นาทีนักเรียนสามารถเอาอย่างและรับสิ่งที่ไม่ดีของครูมาไว้ในนิสัยของตน

การอบรมสั่งสอนเด็กให้ดีมีคุณภาพนั้นเป็นเรื่องยากมากทีเดียว ผู้อบรมเด็กไม่ว่าจะเป็นครู บิดามารดา ฯลฯ ต้องมีความอดทนอย่างสูงต่อความบกพร่องของเด็ก ซึ่งแสดงนัยถึงว่าต้องรู้จักควบคุมตัวเอง ไม่หวั่นเสียแล้ว ตวาดหรือตีเด็ก อีกทั้งต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีของเด็ก เพราะความประพฤติของครูจะส่งผลต่ออุปนิสัยใจคอและความประพฤติของเด็ก :

เด็กต้องไม่ถูกกดขี่หรือด่าว่าเพราะว่าเขายังไม่พัฒนา เด็กต้องได้รับการฝึกฝนด้วยความอดทน¹

พระอับดุลบาฮา

ครูสตรีต้องมีความสำรวมที่สุด อารมณ์เย็น อดกลั้นและได้รับการเลี้ยงดูให้มีกิจกรรมารยาทดี²

พระอับดุลบาฮา

อย่างไรก็ตามไม่อนุญาตให้ตีหรือด่าเด็ก เพราะอุปนิสัยใจคอของเด็กจะวิปริตไปโดยสิ้นเชิง หากเด็กถูกตีหรือด่า³

พระอับดุลบาฮา

เป็นความจริงที่ว่าขณะที่เด็กเหล่านี้เรียนเล็กน้อยในโรงเรียนดังกล่าว กระนั้นอุปนิสัยใจคอและความประพฤติของครูสตรี

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 151

² Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 60

³ Family Life, Compilation 2008, no. 49

การศึกษาของบาไฮ

ทั้งหลายมีผลต่อเด็กๆ และโดยการพร่ำสอนความสงสัยและความ
กำกวม จิตใจของเด็กหญิงเหล่านี้ถูกโน้มน้าวและเปลี่ยนไป...

แน่นอนว่าครูสตรีจากยุโรปสั่งสอนภาษาและแบบเขียน การดูแล
บ้าน การเย็บปักถักร้อยและการเย็บผ้า แต่อุปนิสัยใจคอของ
นักเรียนถูกเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ถึงขนาดที่เด็กหญิงไม่สนใจ
มารดาของตนอีกต่อไป เสียนิสัย ประพฤติตัวไม่เหมาะสม ทำ
อะไรตามใจชอบและทะนง ¹

พระอับดุลบาฮา

ดังนั้นเองที่ศาสนาบาไฮถือว่าการอบรมฝึกฝนเด็กเป็น "หนึ่งในการกระทำที่มี
กุศลสูงสุด" ซึ่งผู้อบรมสั่งสอนเด็กต้องมีบทบาทหน้าที่ทั้งอบรมอุปนิสัยใจ
คอของเด็ก แก้ไขข้อบกพร่องของเด็ก ให้วิชาความรู้ และสอนเด็กให้มี
ธรรม :

การอบรมและฝึกฝนเด็กเป็นหนึ่งในการกระทำที่มีกุศลที่สุดของ
ความเป็นมนุษย์ และดึงดูดกรุณาธิคุณและความโปรดปรานของ
พระเจ้าทรงปรานีลงมา เพราะการศึกษาคือรากฐานที่ขาดไม่ได้
สำหรับความเป็นเลิศทั้งปวงของมนุษย์ และให้มนุษย์เพียวพยายาม
อย่างต่อเนื่องไปสู่ยอดสุดของความรุ่งโรจน์ที่ยั่งยืน...

ดังนั้นครูที่ปรึกษาต้องเป็นแพทย์ด้วย นั่นคือ ในการสั่งสอนเด็ก
เขาต้องแก้ไขข้อบกพร่องของเด็ก ต้องให้วิชาความรู้แก่เด็ก และ
ในเวลาเดียวกันเลี้ยงดูเด็กให้มีธรรม, ขอให้ครูเป็นแพทย์สำหรับ
อุปนิสัยใจคอของเด็ก ดังนั้นครูจะรักษาความเจ็บป่วยทางจิต
วิญญาณของบุตรหลานของมนุษย์

หากในงานที่สำคัญนี้มีการพยายามอย่างหนัก โลกของมนุษย์ชาติ
จะเรืองรองด้วยเครื่องประดับประดับอื่นๆ และสดใสสว่างที่
งดงามที่สุด เมื่อนั้นสถานที่มืดมนนี้จะเรืองรอง ที่พักอาศัยนี้ของ
โลกจะเปลี่ยนไปเป็นสวรรค์ เมื่อนั้นปีศาจจะเปลี่ยนไปเป็นทูต
สวรรค์ สุนัขป่าจะเปลี่ยนไปเป็นผู้เลี้ยงฝูงแกะ ฝูงหมาป่าจะ
เปลี่ยนไปเป็นเนื้อทรายที่เล็มหญ้าอยู่บนที่ราบแห่งความเป็นหนึ่ง
สัตว์ป่าหิวกระหายจะเปลี่ยนไปเป็นฝูงสัตว์ที่รักสงบ และนกกล้า
เหยื่อที่กรงเล็บแหลมคมเหมือนมีดจะเปลี่ยนไปเป็นนกร้องเพลงที่
ขับขานโน้ตเพลงพื้นบ้านที่ไพเราะ

¹ Bahá'í Education, Compilation 1976, no. 85

การศึกษาของบาไฮ

เพราะสถานะที่แท้จริงภายในของมนุษย์คือเส้นแบ่งระหว่างเงาและแสงสว่าง...ด้วยการศึกษา สถานะที่เป็นจริงนี้สามารถบรรลุความเป็นเลิศทั้งปวง เมื่อปราศจากการศึกษาสถานะที่เป็นจริงนี้จะคงอยู่ ณ จุดต่ำสุดของความไม่สมบูรณ์¹

พระอับดุลบาฮา

¹ *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 55

5

โรงเรียน

[Schools]

โรงเรียนควรตั้งอยู่ในบริเวณที่มีอากาศดี ปลอดภัยจากมลพิษทั้งทางวัตถุและจิตใจ อยู่ห่างไกลจากแหล่งอบายมุข และเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงซึ่งจำเป็นสำหรับความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ ควรก่อตั้งโรงเรียนทั่วทั้งประเทศแม้แต่ในเมืองชนบทและหมู่บ้านที่เล็กที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นคำสอนบาไฮยังให้ความสำคัญกับโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงเป็นพิเศษ :

โรงเรียนต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่อากาศสดชื่นและบริสุทธิ์¹

พระอับดุลบาฮา

เป็นความจำเป็นที่สำคัญยิ่งที่จะต้องก่อตั้งโรงเรียนทั่วทั้งเปอร์เซีย แม้แต่ในเมืองชนบทและหมู่บ้านที่เล็กที่สุด และสนับสนุนประชาชนทุกหนทางที่เป็นไปได้ให้ลูกของตนได้เรียนการอ่านและเขียน หากจำเป็นควรทำให้การศึกษาถึงกับเป็นเรื่องบังคับ²

พระอับดุลบาฮา

เจ้าได้เขียนเกี่ยวกับโรงเรียนของเด็กหญิง สิ่งที่เขียนไว้ก่อนนี้ยังคงเป็นความจริง การปรับปรุงเกิดขึ้นไม่ได้นอกจากว่า เด็กหญิงจะได้รับการฝึกฝนเลี้ยงดูในโรงเรียนและศูนย์การเรียนรู้ทั้งหลาย นอกจากว่าเด็กหญิงจะได้รับการสอนวิทยาศาสตร์และความรู้สาขาอื่นๆ และนอกจากว่าเด็กหญิงจะได้มาซึ่งศิลปะนันทนาการตามความจำเป็น และได้รับการฝึกฝนของพระผู้เป็นเจ้า, เพราะวันนั้นจะมาถึง คือวันที่เด็กหญิงเหล่านี้จะกลายเป็นมารดา มารดาคือผู้อบรมคนแรกของเด็ก ผู้ซึ่งปลูกฝังคุณความดีในธรรมชาติข้างในของเด็ก, มารดาให้กำลังใจเด็กให้ได้มาซึ่งความสมบูรณ์และกิริยามารยาทที่ดีงาม เตือนเด็กไม่ให้มีคุณลักษณะที่ไม่เหมาะสม และให้กำลังใจเด็กให้แสดงออกซึ่งปณิธาน ความมั่นคง และสุทนต์ภายใต้ความยากลำบาก และให้คืบหน้าบนถนนที่สูงส่งไปสู่ความก้าวหน้า, ดังนั้นการเอาใจใส่การอบรมเด็กหญิงอย่าง

¹ *Bahá'í Education*, Compilation 1976, no. 78

² *The Secret of Divine Civilization*, p. 111

การศึกษาของบาไฮ

เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็น นี่เป็นเรื่องที่สำคัญมาก และควรบริหาร และจัดระบบภายใต้การอุปถัมภ์ของธรรมสภา...¹

พระอับดุลบาฮา

โรงเรียนสำหรับเด็กหญิงต้องมาก่อนโรงเรียนของเด็กชาย เพราะ เป็นหน้าที่ของเด็กหญิงทั้งหลายในศักราชที่รุ่งโรจน์นี้ ที่จะ เชี่ยวชาญเต็มทีในความรู้สาขาต่างๆ ในวิทยาศาสตร์และศิลปะ ทั้งหลาย และในสิ่งมหัศจรรย์ทั้งปวงในช่วงเวลาที่เด่นกว่าช่วงใดนี้ เพื่อว่าเมื่อนั้นพวกเขาจะได้อบรมลูก และฝึกฝนลูกตั้งแต่วันแรกๆ ของชีวิตในหนทางแห่งความสมบูรณ์

ถ้ามารดามีวิชาและทักษะทั้งหลายของความเป็นมนุษย์ดังที่เธอควร จะเป็น ลูกๆ ของเธอซึ่งเป็นเสมือนกับทูตสวรรค์ จะได้รับการฟูม ฟูมในความเป็นเลิศทั้งปวง ในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องและความงาม , ดังนั้นโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงที่ได้รับการก่อตั้งในสถานที่นั้น ต้องถูกทำให้เป็นจุดหมายของความหวังใญ่อย่างยิ่งและความ อุดสาหกรรมอย่างสูงของมิตรสหาย, ครูของโรงเรียนนั้นคือหญิงรับใช้ ที่ใกล้ชิดกับธรณีประตูดุสิต์สิทธิ์ เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ลุกขึ้น อบรมเด็กหญิงด้วยความเชื่อฟังบทรบญัตติของพระเจ้าผู้ทรงความงาม ที่วิสุทธิ

วันนั้นจะมาถึง คือวันที่เด็กเหล่านั้นจะเป็นมารดา และพวกเขาแต่ละ คนจะอธิษฐานและอ้อนวอนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงมหิทธานุภาพด้วยความกตัญญูอย่างลึกซึ้ง และขอให้ครูทั้งหลายของพวกเขาได้รับความเบิกบานและความผาสุกนิรันดร์ และมีสถานะสูงในอาณาจักร ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ²

พระอับดุลบาฮา

ด้วยโรงเรียนที่มีอยู่รวมทั้งครูและวิธีการเรียนการสอนของโรงเรียนเหล่านั้น อาจไม่ตรงกับหลักการการศึกษาของบาไฮ บาไฮจึงได้รับการสนับสนุนให้ก่อตั้ง สถาบันการศึกษาบาไฮเอง บริหารจัดการ พัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียน การสอนให้ได้ตามอุดมคติบาไฮให้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอบรม สั่งสอนเด็กหญิงในฐานะที่จะเติบโตเป็นมารดาในอนาคต :

¹ Women, Compilation 1986, no. 41

² Bahá'í Education, Bahá'í World Center 1976, no. 80

การศึกษาของบาไฮ

ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า ศาสนิกชนสตรีได้จัดการประชุมที่ซึ่งพวกเธอจะได้...วางแผนงานสำหรับการฝึกฝนเด็กๆ... บรรดาผู้ที่อยู่ที่นั่นควรสนใจทุกวิธีการฝึกฝนเด็กหญิง การสอนความรู้สาขาต่างๆ ความประพฤติที่ดีงาม แนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม การบ่มเพาะอุปนิสัยใจคอที่ดี ความบริสุทธิ์ทางเพศ และความแน่วแน่ ความ پاکเพียร ความเข้มแข็ง ความมุ่งมั่น ความมั่นคงในจุดประสงค์ การบริหารจัดการครัวเรือน การอบรมเด็ก และสิ่งใดก็ตามที่นำมาใช้ได้เป็นพิเศษกับความต้องการของเด็กหญิง จนกระทั่งเด็กหญิงเหล่านี้ซึ่งได้รับการเลี้ยงดูในที่มั่นแห่งความสมบูรณ์ทั้งปวง และด้วยความคุ้มครองของอุปนิสัยใจคอที่ดีงาม เมื่อตัวพวกเธอเองกลายเป็นมารดา ก็จะเลี้ยงดูลูกของตนจากวัยทารกเริ่มแรกให้มีอุปนิสัยใจคอที่ดี และปฏิบัติตัวดี

เช่นกันขอให้พวกเธอศึกษาสิ่งใดก็ตามที่จะหล่อเลี้ยงสุขภาพและความสมบูรณ์ของร่างกาย และปกป้องลูกให้พ้นจากโรคร้ายอย่างไร¹

พระอับดุลบาฮา

ตราบใดที่มารดาไม่ได้ฝึกฝนลูกๆ ของตน และเริ่มต้นพวกเขาในหนทางของชีวิตที่เหมาะสม การฝึกฝนที่พวกเขาได้รับภายหลังจะไม่บังเกิดผลเต็มที่, เป็นหน้าที่ของธรรมสภาทั้งหลายที่จะจัดหาโปรแกรมที่วางแผนมาอย่างดีให้แก่มารดาสำหรับการอบรมลูกๆ โดยแสดงให้เห็นว่าตั้งแต่วัยทารก เด็กต้องได้รับการเฝ้าดูและสอนอย่างไร, คำสั่งสอนเหล่านี้ต้องให้แก่มารดาทุกคนไว้เป็นคู่มือ เพื่อว่ามารดาแต่ละคนจะฝึกฝนและอบรมเลี้ยงดูลูกๆ ตามคำสอน²

พระอับดุลบาฮา

หนึ่งในหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ตกทอดมายังธรรมสภาทั้งหลายคือการส่งเสริมการเรียนรู้ การก่อตั้งโรงเรียน การสร้างอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิชาการที่จำเป็นสำหรับเด็กชายและเด็กหญิงทุกคน

ตั้งแต่ปีเริ่มแรกเด็กทุกคนไม่มียกเว้น ต้องทำการศึกษาศิลปะการอ่านและเขียนอย่างถ้วนทั่ว และตามธรรมเนียม ความชอบและระดับขั้นความสมรรถภาพและพลังความสามารถของตน ต้อง پاکเพียร

¹ *Women, Compilation 1986*, Bahá'í World Center 1986, no. 37

² *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 113

การศึกษาของบาไฮ

พยายามเต็มที่ในการเรียนรู้อวิชา ศิลปะและทักษะที่เป็นประโยชน์
ภาษาต่างๆ การพูด และเทคโนโลยีร่วมสมัย

การช่วยเหลือเล็กๆ ของคนยากไร้ในการบรรลุถึงความสำเร็จเหล่านี้
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวิชาพื้นฐานทั้งหลาย เป็นหน้าที่
ของกรรมการธรรมสภา และนับว่าเป็นหนึ่งในข้อผูกพันที่วางไว้ใน
มโนธรรมของบรรดาผู้พิทักษ์ของพระเจ้าในทุกดินแดน ¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ธรรมสภาท้องถิ่นต้องส่งเสริมการให้ความสว่างทางวัตถุและจิตใจ
แก่เยาวชนด้วยทุกวิธีที่ตนทำได้ ส่งเสริมวิธีการอบรมเด็ก จัดตั้ง
สถาบันการศึกษาบาไฮเมื่อเป็นไปได้ จัดระบบและกำกับควบคุม
งานของสถาบันดังกล่าว และจัดหาวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับ
ความก้าวหน้าและพัฒนาการของสถาบันนี้ ²

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ท่านศาสนภิบาลไม่เห็นข้อคัดค้านในการกล่าวถึงความจริงที่ว่า ชั้น
เรียนและการประชุมหรือทั้งหลายที่ศาสนิกชนกำลังจัดเวลานี้ จะมี
วิวัฒนาการในอนาคตอันใกล้ขึ้นมาเป็นภาควิชาต่างๆ ของการศึกษา
หรือสถาบันแห่งการเรียนรู้ที่จะได้รับการสถาปนาในระบบสังคม
บาไฮในอนาคต ³

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

¹ *Bahá'í Education*, Bahá'í World Center 1976, no. 105

² *Bahá'í Education*, Bahá'í World Center 1976, no. 99

³ *Bahá'í Education*, Bahá'í World Center 1976 no. 117

6

พ่อแม่และชุมชนต้องรับผิดชอบการศึกษาของเด็ก

[Parents and Community are responsible for education of children]

ตามที่กล่าวไว้ในตอนต้น ศาสนาบาไฮบัญญัติให้พ่อแม่มีหน้าที่อบรมและให้การศึกษาลูก ซึ่งแสดงนัยถึงด้วยว่า พ่อแม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา ในกรณีที่พ่อแม่ไม่สามารถทำได้ ชุมชนต้องช่วยรับผิดชอบให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษา ซึ่งในระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอูลลาห์ ธรรมนูญหรือสภายุติธรรมจะเป็นสถาบันหลักที่คอยดูแลและสนับสนุนเรื่องนี้ :

ทุกคนไม่ว่าบุรุษหรือสตรีควรมอบส่วนหนึ่งที่ตนหามาได้จากการค้า เกษตรกรรมหรืออาชีพอื่น ไว้กับบุคคลที่ไว้วางใจได้คนหนึ่งเพื่อการฝึกฝนและอบรมลูก สำหรับใช้จ่ายเพื่อจุดประสงค์นี้ โดยให้บรรดาผู้พิทักษ์ของสภายุติธรรมรับรู้¹

พระบาฮาอูลลาห์

หนึ่งในคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์คือการส่งเสริมการศึกษา เด็กทุกคนต้องได้รับการสั่งสอนวิทยาศาสตร์มากเท่าที่จำเป็น หากบิดามารดาสามารถจัดหาค่าใช้จ่ายของการศึกษานี้ก็เป็น การดี ไม่เช่นนั้นชุมชนต้องจัดหาวิธีสำหรับการสอนเด็กคนนั้น²

พระอับดุลบาฮา

บิดาทุกคนได้รับบัญชาให้สั่งสอนบุตรและธิดาในศิลปะการอ่านและเขียน และทุกอย่างที่กำหนดไว้ในธรรมนูญจารึกศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่ละทิ้งสิ่งที่บัญชาต่อดน เมื่อนั้นบรรดาผู้พิทักษ์จะต้องเอามาจากเขาตามที่จำเป็นสำหรับการสั่งสอนลูกๆ ของเขาหากเขามั่งคั่ง และหากไม่เรื่องนี้ติดอยู่กับสภายุติธรรม, แท้จริงแล้วเราให้สิ่งนี้เป็นร่มไม้ ขายคาสำหรับคนยากไร้และขัดสน³

พระบาฮาอูลลาห์

¹ *Bahá'í Education*, Bahá'í World Center 1976, no. 8

² *Bahá'í Education*, Bahá'í World Center 1976, no. 42

³ *Bahá'í Education*, Bahá'í World Center 1976, no. 7